

PARAULES DE VIDA

Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran

Aquest diumenge celebrem la segona Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran, instituïda pel papa Francesc l'any passat. L'elecció d'aquesta data es deu a la proximitat de la festa dels sants Joaquim i Anna que, segons la tradició, van ser els pares de la Mare de Déu quan ja tenien una edat avançada i, per tant, els avis de Jesús.

El lema triat pel Sant Pare per a aquesta commemoració és una frase del salm 92: «En la vellesa continuaran donant fruit» (Sal 92,15). Això ho veiem realitzat en els pares de la Verge: humanament havien perdut l'esperança de ser pares i, no obstant això, no havia defallit la seua fe en Déu i vivien en santedat i justícia en la seua presència, com tots els justos que esperaven la salvació d'Israel. I va ser precisament en aquest moment de la seua vida, quan van rebre de Déu un regal que no hagueren pogut imaginar mai i una missió per a la qual ells, per la seua fe i per la seua vida santa, estaven preparats: acollir a la que estava destinada a ser la Mare del Messies i educar-la perquè fos capaç de parar atenció a les coses de Déu i estigués disponible per a complir la seua voluntat. En la vellesa van produir un fruit que és reflex de la seua santedat. Sant Joan Damascè, en una homilia en la festa dels pares de la Verge els enalteix amb aquestes paraules: «Oh matrimoni felix de Joaquim i Anna... sereu coneguts pel fruit de les vostres entranyes, tal com digué el Senyor: "Els coneixereu pels seus fruits...". Vosaltres va establir la vostra vida d'una manera grata a Déu i digna d'aquella filla que tinguéreu... vau portar una vida piadosa i santa, vau do-

nar al món la Mare de Déu, que romandria sempre verge... va tenir una filla superior als àngels i sobirana d'ells.»

Cada edat de la vida té les seues pròpies temptacions. L'ancianitat, afirma el papa Francesc en el seu missatge, «no és una estació fàcil de comprendre», ni per als qui l'estan vivint i, sovint, tam-

poc per a les persones pròximes i per al conjunt de la societat. Els qui es troben en ella, moltes vegades perden la il·lusió i les motivacions que els han portat a lluitar i treballar al llarg de la seua vida laboral. És com si no estiguérem preparats per a afrontar aquesta situació, per la qual cosa molts la viuen amb la resignació de qui no té cap projecte, perquè tot està ja fet, i cap fruit que donar. Per això el Papa, en el seu missatge, exhorta els majors, entre els quals s'inclou ell mateix, a que pensen que «envellir no és una condemna, és una benedicció»; a viure «una ancianitat activa també des del punt de vista espiritual, cultivant la vida interior per mitjà de la lectura de la Paraula de Déu, l'oració quotidiana, la pràctica dels sagraments i la participació en la litúrgia»; a oferir als fills i nets un «afecte ple d'atencions»; i a acostar-se als pobres i afligits «amb l'ajuda concreta i l'oració». D'aquesta manera, en l'ancianitat es continuen donant fruits.

El Papa fa en el seu missatge una crida a tota la societat a que ens plantejem com acollim als majors: «les societats més desenvolupades inverteixen molt en aquesta edat de la vida, però no ajuden a interpretar-la; ofereixen plans d'assistència, però no projectes d'existència».

D'aquesta manera, el nostre món es deshumanitza. Si tinguérem actituds humanes amb ells, ni viurien la vellesa com una desgràcia, ni desitjarien la mort quan els arriba el moment de la malaltia i del dolor.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Els anuncis publicitaris sempre són agressius, van directes a oferir-te allò que necessites.

Fa anys va fer fortuna un anunci que ho deixava clar: «Busque, compare, y si encuentra algo mejor... cómprelo!». La convicció d'aquesta ordre donada per TV va omplir les llars de caps de sabó en pols per rentar la roba. Es tracta d'això, comprar el producte que anuncien o no.

Estem tan acostumats a anuncis espectaculars: cotxes que volen, jo-

guines grosses i que es mouen, nens que salten perquè mengen cereals i galetes que són dinosaures. Res no és veritat.

En la nostra fe cristiana tot s'inicia en un anunci. Un anunci on és un Àngel qui ens ven el producte. No hi ha qui s'ho cregui. Per què uns anuncis ens els creiem i els altres no?

«L'anunci de la fe»

Fem creïble la nostra fe i fem que l'anunci sigui el que és.

Demostrem-ho: que quan parlem de la mort ho fem amb l'alegria d'aquell que se'n va a trobar el Pare, quan parlem del servei als altres no sigui un sacrifici i un esforç, quan puguem seguir el gran moment esperat d'experimentar-nos estimats per Déu: la moixai-

na de la mare abans d'anar a dormir.

No és altra cosa, res més que viure la joia de la fe.

Nosaltres hem descobert el millor producte al prestatge i el tenim a casa. Ens l'emportem cada setmana i en vivim d'ell.

Fem-ho saber!

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

Jornada Mundial de los Abuelos y de los Mayores

Este domingo celebramos la segunda Jornada Mundial de los Abuelos y de los Mayores, instituida por el papa Francisco el año pasado. La elección de esta fecha se debe a la proximidad de la fiesta de los santos Joaquín y Ana que, según la tradición, fueron los padres de la Virgen María cuando ya tenían una edad avanzada y, por tanto, los abuelos de Jesús.

El lema elegido por el Santo Padre para esta conmemoración es una frase del salmo 92: «En la vejez seguirán dando fruto» (Sal 92,15). Esto lo vemos realizado en los padres de la Virgen: humanamente habían perdido la esperanza de ser padres y, sin embargo, no habían desfallecido su fe en Dios y vivían en santidad y justicia en su presencia, como todos los justos que esperaban la salvación de Israel. Y fue precisamente en este momento de su vida, cuando recibieron de Dios un regalo que no hubieran podido imaginar nunca y una misión para la que ellos por su fe y por su vida santa estaban preparados: acoger a la que estaba destinada a ser la Madre del Mesías y educarla para que fuera capaz de prestar atención a las cosas de Dios y estuviera disponible para cumplir su voluntad. En la vejez produjeron un fruto que es reflejo de su santidad. San Juan Damasceno, en una homilía en la fiesta de los padres de la Virgen los ensalza con estas palabras: «Oh bienaventurados esposos Joaquín y Ana... sois conocidos por el fruto de vuestro vientre, tal como dice el Señor: "Por sus frutos los conoceréis..."». Vosotros os esforzasteis en vivir siempre de una manera agradable a Dios... con vuestra conducta casta y santa, ofrecisteis al mundo la joya de la virginidad... engendrasteis una hija superior a los ángeles, que es ahora la reina de los ángeles.»

Cada edad de la vida tiene sus propias tentaciones. La ancianidad, afirma el papa Francisco en su mensaje, «no es una estación fácil de comprender», ni para quienes la están viviendo y, a menudo, tampoco para las personas cercanas y para el conjunto de la sociedad. Quienes se encuentran en ella, muchas veces pierden la ilusión y las motivaciones que los han llevado a luchar y trabajar a lo largo de su vida laboral. Es como si no estuviéramos preparados para afrontar esta situación, por lo que muchos la viven con la resignación de quien no tiene ningún proyecto, porque todo está ya hecho, y ningún fruto que dar. Por ello el Papa, en su mensaje, exhorta a los mayores, entre los que se incluye él mismo, a que piensen que «envejecer no es una condena, es una bendición»; a vivir «una ancianidad activa también desde el punto de vista espiritual, cultivando la vida interior por medio de la lectura de la Palabra de Dios, la oración cotidiana, la práctica de los sacramentos y la participación en la liturgia»; a ofrecer a los hijos y nietos un «afecto lleno de atenciones»; y a acercarse a los pobres y afligidos «con la ayuda concreta y la oración». De este modo, en la ancianidad se siguen dando frutos.

El Papa hace en su mensaje una llamada a toda la sociedad a que nos planteemos cómo acogemos a los mayores: «las sociedades más desarrolladas invierten mucho en esta edad de la vida, pero no ayudan a interpretarla; ofrecen planes de asistencia, pero no proyectos de existencia». De este modo, nuestro mundo se deshumaniza. Si tuviéramos actitudes humanas con ellos, ni vivirían la vejez como una desgracia, ni desearían la muerte cuando les llega el momento de la enfermedad y del dolor.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Seminaristes de l'Arquebisbat de València visiten la nostra ciutat

Tortosa. Dijous 2 de juny de 2022. Els més de 40 seminaristes majors de l'Arquebisbat de València han realitzat una visita a la nostra Catedral.

Després de contemplar la restaurada façana i admirar les precioses vistes del riu, han entrat a l'exposició permanent, la visita del Claustre i la Basílica de Santa Maria.

En arribar a la Reial Capella de la Mare de Déu de la Cinta, han pregat a la Verge entonant l'Ave Maria gregoriana que han cantat piadosament i excel·lentment interpretat.

Al final han pogut saludar el Sr. Bisbe, don Enrique, i fer-se una foto tots junts davant la façana.

Agraïm de cor la visita i preguem per les vocacions.

Confirmació d'adults a la Catedral

El dia 5 de juny, festa de la Pentecosta, va tenir lloc a la Catedral, a les 18 h, la Confirmació de vint-i-dos adults de diferents comunitats parroquials de la diòcesi. L'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, fou concelebrada pel rector

de la Parròquia del Sant Crist de la Catedral i sis sacerdots més.

Mn. Josep M. Membrado presentà els qui havien de ser confirmats. Tot seguit, el Sr. Bisbe inicià l'homília. En acabar, els que s'havien de confirmar van renovar les promeses del Baptisme. Tot se-

guit el ritus de la Confirmació: «Demanem a Déu Pare, totpoderós, que faci davallar la força de l'Esperit Sant». En el moment de rebre el sagrament de la Confirmació, el Sr. Bisbe els deia el seu nom i tot seguit: «Rep el signe del do de l'Esperit Sant. La pau segueix amb tu». I el confirmand responia: «I amb el vostre esperit.»

Després de la Confirmació, el diaca fa ver les pregàries i tres dels qui es van confirmar van portar les ofrenes. Abans de la benedicció final, D. Enrique donà l'enhorabona als qui acabaven de ser confirmats i els digué: «Avui l'Esperit Sant s'ha fet present en la vostra vida. Que continuï acompanyant-vos sempre.»

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Els ancians entren en la terra promesa, que Déu desitja per a cada generació, quan transmeten als joves el seu testimoni de fe. Llavors, guiats pel Senyor Jesús, ancians i joves entren junts en el seu Regne de vida i d'amor» (23 de març).

@Pontifex_es: «Demanem al Senyor de la vida que ens deslliuri de la guerra: amb la guerra tot es perd; no hi ha victòria en una guerra. Que el Senyor envii el seu Esperit i ens faci comprendre que la guerra és una derrota per a la humanitat» (23 de març).

@Pontifex_es: «Preguem junts també perquè els governants comprenguin que comprar i fabricar armes no soluciona els problemes. La solució és treballar junts per la pau» (23 de març).

@Pontifex_es: «A Maria, Mare del Redemptor, confiïm el crit de pau de les poblacions oprimides per la guerra i la violència, perquè la valentia del diàleg i de la reconciliació predomini sobre les temptacions de venjança, corrupció i prepotència» (25 de març).

Aniversari de la Dedicació de la Catedral de Tortosa

El dia 8 de juny, se celebrà el 425è aniversari de la Dedicació de la Catedral de Tortosa, amb una Eucaristia concelebrada per sis membres del Capítol Catedral i presidida pel seu degà i vicari general de la diòcesi, Il·lm. José Luis Arín Roig.

El 8 de juny de 1597, el bisbe Gaspar Punter consagrà la catedral gòtica. En el transcurs de la història, primer fou basílica visigòtica, convertida en mesquita quan la dominació musulmana. Després va ser catedral romànica amb la Reconquesta, fins a la definitiva catedral gòtica.

El degà del Capítol Catedralici inicià l'homília donant gràcies a Déu pels 425 anys de la nostra catedral: El dissabte, dia 4, ens vam reunir aquí per celebrar una vetlla de pregària amb motiu de la cloenda de la fase diocesana del Sínode, coincidint amb la vigília de la Pentecosta. Vull centrar l'homília en les paraules del Sr. Bisbe en la vetlla de pregària:

1. **Desig de santedat.**
2. **Actitud esperançada.**
3. **Espiritualitat de comunió.**
4. **Estil missioner.**

Tot seguit, Mn. Josep M. Membrado va fer les pregàries. I, al final de la celebració, Mn. Arín impartí la benedicció solemne i ens digué les paraules de comiat. Donem, una vegada més, gràcies a Déu per la Catedral de Tortosa, lloc de trobada

i de pregària de la gran família diocesana i també per haver-nos cridat a formar part d'un temple espiritual, l'Església.

Maria Joana Querol Beltrán

Fiesta de Santa María Rosa Molas

El día 13 de junio, a las 19 h, en la iglesia de la Casa Madre de la Consolación, celebramos la fiesta de Santa María Rosa Molas con una Eucaristía concelebrada por varios sacerdotes y presidida por el Sr. Obispo, D. Enrique Benavent. Nos han acompañado una representación de la EMD de Jesús y un numeroso grupo de fieles de Jesús y Tortosa. Al terminar la Eucaristía, compartimos un refrigerio en el jardín de la Casa.

El Sr. Obispo ha vertebrado la homilía en tres aspectos del camino espiritual de María Rosa Molas: 1) Su misión: ser instrumento

del amor de Dios para los demás; 2) Saber que, si quiere servir a los pobres, tiene que amar la pobreza, abrazar la sencillez y la humildad; 3) Servir a los pobres supone hablarles al corazón.

La vida de nuestra fundadora, plenamente evangélica, haciendo el bien y consolando, es modelo para todos. Un mensaje de consuelo y esperanza. Agradecemos a Dios todo lo que el Carisma de la Consolación está contribuyendo a humanizar nuestro mundo.

Que su testimonio permanezca siempre vivo entre nosotros.

Hna. Vicenta Miralles

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 4,33;5,12.27.33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24) / SI 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya.

26. □ Dimarts [Jr 14,17-22 / SI 78 / Mt 13,36-43]. Sants Joaquin i Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dimecres [Jr 15,10.16-21 / SI 58 / Mt 13,44-46]. *Sant Feliu de Llo-*

bregat: ■ Sant Cugat (Cucufate), màrtir barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Juliana i Semproniana, verges i màrtirs de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge màrtir; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, màrtir.

28. ■ Dijous [Jr 18,1-6 / SI 145 / Mt 13,47-53]. Sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana; santa Caterina Thomas, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès,

1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat.

29. □ Divendres [1Jo 4,7-16 / SI 33 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús i residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dissabte [Jr 26,11-16.24 / SI 68 / Mt 14,1-12]. *Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell*: ■ Beats màr-

tirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu; sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ecle 1,2;2,21-23 / SI 94 / Col 3,1-5.9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, fundador de la Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540). Sant Germà, bisbe.

Diumenge XVII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Demaneu i Déu us donarà; cerqueu i trobareu, truqueu i Déu us obrirà»

Sovint ens preguntem si el Senyor escolta realment la nostra pregària. La sensació que tenim és que de vegades «en passa», de nosaltres. Però l'evangeli acaba justament dient: *Si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als que l'hi demanen*. Preguntem-nos tanmateix: demanem l'Esperit Sant? Demanem el que realment és el millor per a la nostra vida que l'evangeli resumeix en demanar «l'Esperit Sant»? Abans Jesús ha posat l'exemple d'un amic o d'un pare i ens diu: *si vosaltres que, comparats amb Déu, sou dolents escolteu l'amic que us demana tres pans o doneu el millor al vostre fill, és que Déu no escoltarà la vostra pregària? Per això afirmo: Demaneu i Déu us donarà; cerqueu i trobareu, truqueu i Déu us obrirà*. Certament, Déu escolta la nostra pregària! I per això el mateix Jesús ens ha ensenyat com hem de pregar, amb l'oració del pànostre. Primer demanem a Déu tot el que fa referència *al seu Regne, a la seva voluntat*; i després preguem per nosaltres, però quant a coses materials només demanem *el nostre pa de cada dia*; la resta fa referència al nostre seguiment de Crist: *perdonar, no caure en temptació...* La primera lectura ens presenta un exemple de l'eficàcia de la pregària: Abraham aconseguí el perdó de la ciutat. Comença parlant de *cinquanta justos* però acaba fent que el Senyor accepti *perdonar* tota la ciutat només que *s'hi trobin deu justos*: confiança i pregària d'Abraham. Pau ens recorda que *Déu ens ha donat la vida juntament amb Crist* havent rebut el perdó de les culpes. *Pel baptisme fórem sepultats en Crist i amb ell també vam ressuscitar*. Això ens dona la gran confiança per adreçar-nos al Pare amb la certesa que escolta les nostres pregàries, que ens donarà l'Esperit Sant si l'hi demanem. Què ens preocupa a l'hora de pregar: Déu, la seva voluntat, el seu Regne o més aviat la nostra salut, el nostre benestar material o potser fins i tot els nostres diners? Ens cansem de pregar? Som constants a parlar amb el Senyor?

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodom i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodom, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodom cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoinis; la porta ja és tançada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als que l'hi demanen.»

▶ Lectura del libro del Gènesi (Gen 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «El clamor contra Sodoma y Gomorra es fuerte y su pecado es grave: voy a bajar, a ver si realmente sus acciones responden a la queja llegada a mí; y si no, lo sabré.»

Los hombres se volvieron de allí y se dirigieron a Sodoma, mientras Abrahán seguía en pie ante el Señor. Abrahán se acercó y le dijo: «¿Es que vas a destruir al inocente con el culpable? Si hay cincuenta inocentes en la ciudad, ¿los destruirás y no perdonarás el lugar por los cincuenta inocentes que hay en él? ¡Lejos de ti tal cosa!, matar al inocente con el culpable, de modo que la suerte del inocente sea como la del culpable; ¡lejos de ti! El juez de toda la tierra, ¿no hará justicia?». El Señor contestó: «Si encuentro en la ciudad de Sodoma cincuenta inocentes, perdonaré a toda la ciudad en atención a ellos.»

Abrahán respondió: «¡Me he atrevido a hablar a mi Señor, yo que soy polvo y ceniza! Y si faltan cinco para el número de cincuenta inocentes, ¿destruirás, por cinco, toda la ciudad?». Respondió el Señor: «No la destruiré, si es que encuentro allí cuarenta y cinco.»

Abrahán insistió: «Quizá no se encuentren más que cuarenta. Él dijo: «En atención a los cuarenta, no lo haré.»

Abrahán siguió hablando: «Que no se enfade mi Señor si sigo hablando. ¿Y si se encuentran treinta?». Él contestó: «No lo haré, si encuentro allí treinta.»

Insistió Abrahán: «Ya que me he atrevido a hablar a mi Señor, ¿y si se encuentran allí veinte?». Respondió el Señor: «En atención a los veinte, no la destruiré.»

Abrahán continuó: «Que no se enfade mi Señor si hablo una vez más: ¿Y si se encuentran diez?». Contestó el Señor: «En atención a los diez, no la destruiré.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Quando te invoqué, me escuchaste, Señor.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos:

Por el bautismo fuisteis sepultados con Cristo y habéis resucitado con él, por la fe en la fuerza de Dios que lo resucitó de los muertos. Y a vosotros, que estabais muertos por vuestros pecados y la incircuncisión de vuestra carne, os vivificó con él.

Canceló la nota de cargo que nos condenaba con sus cláusulas contrarias a nosotros; la quitó de en medio, clavándola en la cruz.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Una vez que estaba Jesús orando en cierto lugar, cuando terminó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis, decid: "Padre, santificado sea tu nombre, venga tu reino, danos cada día nuestro pan cotidiano, perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en tentación"». Y les dijo: «Suponed que alguno de vosotros tiene un amigo, y viene durante la medianoche y le dice: "Amigo, préstame tres panes, pues uno de mis amigos ha venido de viaje y no tengo nada que ofrecerle"; y, desde dentro, aquel le responde: "No me molestes; la puerta ya está cerrada; mis niños y yo estamos acostados; no puedo levantarme para dárteles"; os digo que, si no se levanta y se los da por ser amigo suyo, al menos por su importunidad se levantará y le dará cuanto necesite. Pues yo os digo a vosotros: pedid y se os dará, buscad y hallaréis, llamad y se os abrirá; porque todo el que pide recibe, y el que busca halla, y al que llama se le abre. ¿Qué padre entre vosotros, si su hijo le pide un pez, le dará una serpiente en lugar del pez? ¿O si le pide un huevo, le dará un escorpión? Si vosotros, pues, que sois malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a los que le piden?».